

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119351023
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6119351023.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 810 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XXX, XXX XX P., zast. JUDr. Martina Fabiánová, advokátka so sídlom Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, o zaplatenie 800,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 1Csp/93/2019-347 zo dňa 08. 03. 2023, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 800,00 Eur s úrokom z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 800,00 Eur od 08.03.2018 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní v znení účinnom k uzavretiu zmluvy (ďalej len „zákon č. 186/2009 Z. z.“), § 8 zákona č. 186/2009 Z. z., ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to § 261 ods. 1 a 8, § 263 ods. 1 a 2, § 642 ods. 1, § 644, 647 ods. 1, 652 ods. 1, 4 a 5, § 654 ods. 1 a 2, § 659 ods. 1, § 662 ods. 1, 2 a 3, § 369 ods. 1 a 2, § 369c ods. 1, § 1 ods. 1 a 2 a § 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády“).

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bol založený záväzkový vzťah zmluvou o finančnom sprostredkovaní zo dňa 02.06.2016 na dobu určitú v trvaní 24 mesiacov. Predmetný zmluvný vzťah súd prvej inštancie posúdil ako zmluvu o obchodnom zastúpení v zmysle § 652 a násl. Obchodného zákonníka s odôvodnením, že išlo o komplex činností žalovanej vykonávaných v prospech a v mene zastúpeného (poistovne), a to vo vopred neurčenom počte, a nie o vytvorenie príležitostí pre uzavretie konkrétnej zmluvy záujemcom o jej uzavretie. V tejto súvislosti súd prvej inštancie konštatoval, že na právnom posúdení zmluvného vzťahu ako zmluvy o obchodnom zastúpení nemení nič ani dojednanie v bode 13.1. zmluvy o aplikácii Obchodného zákonníka a zmluvy o sprostredkovaní, pretože uzavretá zmluva sa môže spravovať podľa dohody strán aj týmito ustanoveniami s tým, že prednostne sa na právny vzťah aplikujú kogentné ustanovenia zmluvy o obchodnom zastúpení (podľa § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka ide o § 655

ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, § 669, § 669a, § 672a Obchodného zákonníka). Poukázal aj na bod 13.6. zmluvy, podľa ktorého neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú prílohy: príloha č. 1 - Provízia schéma pre kariérny stupeň finančného agenta Reprezentant (bod 13.6.1), príloha č. 2 - Smernica o obchodnej politike pre vlastnú obchodnú sieť (bod 13.6.2), príloha č. 3 - Smernica - Program vlastnej činnosti poisťovne zameranej na ochranu pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a na ochranu pred financovaním terorizmu (bod 13.6.3). Bod 13.8. zmluvy obsahoval vyhlásenie strán o tom, že si ju vrátane jej príloh prečítali, porozumeli jej obsahu, súhlasia s jej ustanoveniami a uzavreli ju slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, na znak čoho ju obe strany dňa 02.06.2016 podpísali. Súd prvej inštancie mal tiež preukázané, že zmluvný vzťah medzi stranami bol ukončený na základe výpovede žalovanej zo dňa 06.10.2017, výpovedná doba bola 2-mesačná, a teda k ukončeniu zmluvného vzťahu malo dôjsť k 31.12.2017. Súd dospel k záveru, že zmluvný vzťah trval necelých 19 mesiacov a počas zmluvného vzťahu boli žalovanej vyplácané provízie za výkon jej činnosti, ktorým bolo finančné sprostredkovanie uzatvárania poisťných zmlúv medzi právnym predchodcom žalobcu a získanými klientmi. Rozsah a spôsob výplaty provízií a ostatných finančných plnení bol upravený v čl. 8 zmluvy o finančnom sprostredkovaní a podrobne v prílohe č. 1 zmluvy obsahujúcej tzv. províziu schému, ktorá upravovala aj nárok žalovanej na vyplatenie finančnej podpory - štartovacieho balíka reprezentanta. Medzi inými podmienkou pre získanie nároku na štartovací balík bolo trvanie zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou po dobu 24 mesiacov (čl. IX.I bod 2, písm. a), b) prílohy č. 1). Keďže súd mal preukázané, že zmluvný vzťah trval len 19 mesiacov, dospel k záveru, že táto podmienka splnená nebola. Preto uzavrel, že žalovaná ako viazaný finančný agent v zmysle čl. IX.I bod 3. prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní je povinná vrátiť poisťovni vyplatený štartovací balík v plnej výške, a to v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň z výpisov z provízií finančného agenta a výpismi z účtu poisťovne súd mal za preukázané, že žalovanej bola titulom štartovacieho balíka vyplatená spolu suma 800,00 Eur, a to za účtovný mesiac júl 2016 v sume 500,00 Eur k 11.08.2016 a za účtovný mesiac august 2016 v sume 300,00 Eur k 09.09.2016.

4. Súd v dôvodoch svojho rozhodnutia reagoval aj na námietky žalovanej o tom, že právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň a právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť v zmysle čl. 35 Ústavy SR nezakladá povinnosť ktoréhokoľvek súkromného subjektu, aby zotrval v zmluvnom vzťahu s inou osobou a bol ním odôvodňovaný nárok na finančné plnenia, ktoré boli zmluvne dojednané. Tiež reagoval aj na argumentáciu žalovanej o konaní právneho predchodcu žalobcu v rozpore s dobrými mravmi a jeho porušovanie založených obchodných zvyklostí. Súd zdôvodnil, že v uzavretom zmluvnom vzťahu tvrdené konanie žalobcu nevzhladol. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že žalovaná vstúpila do zmluvného vzťahu s právnym predchodcom žalobcu a podanou výpoveďou predčasne ukončila zmluvný vzťah, čím nespĺnila podmienky na štartovací balík. K aplikácii § 662 Obchodného zákonníka súd prvej inštancie uviedol, že nároky uplatnené žalobcom sa netýkajú provízií, ale iných peňažných nárokov v podobe finančnej podpory viazaných na splnenie podmienok zásluhovosti, okrem iného aj na dĺžku trvania zmluvného vzťahu. K eurokonformnému výkladu smernice Rady č. 86/653/EHS o koordinácii zákonov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov súd uviedol, že smernica zaväzuje členské štáty v tom, aby samy upravili v príslušnej oblasti svoju legislatívu, ale žiadne práva a povinnosti pre fyzické osoby a právnické osoby z nej priamo nevyplývajú. Okrem toho zdôvodnil, že za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka nemožno považovať zmluvné dojednanie týkajúce sa provízneho systému a výkon práv nemožno považovať za rozporný so zásadami poctivého obchodného styku, pretože zmluvné dojednania boli formulované jasne, určite a zrozumiteľne. Pokiaľ ide o žalovanú vznesenú námietku premlčania, súd poukázal na to, že žalobca svoj nárok voči žalovanej uplatnil výzvou zo dňa 02.01.2018 doručenou žalovanej dňa 19.02.2018, pričom 15-dňová lehota na plnenie uplynula dňa 06.03.2018. Ak žalobca podal na súd žalobu dňa 09.08.2019, stalo sa tak v rámci plynutia premlčacej doby (podľa § 397 Obchodného zákonníka), počítanej odo dňa uplynutia lehoty na plnenie. Zároveň doplnil, že nárok by nebol premlčaný ani v premlčacej dobe počítanej odo dňa zániku zmluvného vzťahu. Súd zamietol návrhy na výsluchy svedkov pani O. a pani F., pretože tieto dôkazné prostriedky by boli nadbytočné, nezmenili by nič na právnom posúdení veci súdom prvej inštancie a skutkových záveroch o nároku žalobcu vyplývajúceho z platne uzavretej zmluvy o sprostredkovaní.

5. Súd prvej inštancie mal preukázanú aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v danom spore na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.03.2020 a tiež oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.03.2020. Vzhľadom na to, že žalovaná svoj dlh žalobcovi nespĺnila na základe výzvy zo dňa 02.01.2018, pričom lehota na plnenie uplynula dňa 06.03.2018, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 800,00 Eur od 08.03.2018 do zaplatenia. Zároveň nevyhovet žiadosti

žalovanej o plnenie dlhu v splátkach po 50,00 Eur mesačne, a to z dôvodu nepreukázania nepriaznivej finančnej situácie žalovanej.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V zmysle zásady zodpovednosti za výsledok v spore úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti výrokom I. a II. podala odvolanie žalovaná namietajúc, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a), f) a h) CSP).

8. Žalovaná v odvolaní tvrdila, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a arbitrárny, pretože sa neodvoláva na konkrétne dôkazy a tiež rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Súd postupoval v rozpore s jej základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože komplexne nepreskúmal jej procesné a hmotné námietky. To znamená, že sa nezaoberal jej námietkou o tom, že konanie žalobcu je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku a jej námietkou obsiahnutou v odpore o konaní právneho predchodcu žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. Tiež sa nezaoberal jej námietkou o tom, že štartovací balík je určitou formou provízie, odmeny obchodného zástupcu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania dôvodnosti a výšky nároku na vrátenie štartovacieho balíka. Súd sa nezaoberal ani ňou vznesenou námietkou premlčania a nevysporiadal sa ani s jej námietkou o neunesení dôkazného bremena týkajúceho sa vyplatenia uplatnených nárokov. Poukázala aj na základné zásady, na ktorých je postavený Obchodný zákonník, a to medzi inými na zásadu rovnosti zmluvných strán a na zásadu poctivého obchodného styku. V súvislosti s druhou označenou zásadou tvrdila, že už v kontraktáčnom procese mal právny predchodca žalobcu hospodársku prevahu, v rámci ktorej jej predložil zmluvu na podpis a ona nemohla ovplyvniť jej obsah. Podľa jej názoru má zmluva o finančnom sprostredkovaní adhéznou povahu a štartovací balík považuje za formu provízie, o čom svedčí aj nadpis kapitoly čl. 8 Provízia finančného agenta, kde v bode 8.1. je uvedené, že poisťovňa je povinná za riadne plnenie tejto zmluvy poskytnúť finančnému agentovi provízie, prípadne iné peňažné plnenia (odmeny, príspevky a iné formy odplaty finančného agenta). Ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, je spravodlivé ich vykladať v prospech strany, ktorá zmluvu nenapísala (nález Ústavného súdu SR sp. Zn. I. ÚS 243/07). Vo vzťahu k tvrdeniu, že štartovací balík je potrebné považovať za províziu, žalovaná poukázala aj na to, že primárnou povinnosťou zastúpeného je zaplatiť obchodnému zástupcovi odplatu. Argumentovala tým, že štartovací balík síce nepredstavoval odmenu za uzavretie konkrétnej poisťovej zmluvy, išlo však o odmenu za určitú činnosť, a to úspešné absolvovanie školení, uskutočnenie spoločných aktivít so svojimi nadriadenými, plnenie minimálnych štandardov pre kariérny stupeň reprezentant. V prípade, ak finančný agent neplnil podmienky, bol vyradený z programu finančnej podpory. Žalovanej bola takto titulom štartovacieho balíka vyplatená suma za mesiac júl a august 2016, pričom sa neoboznámila s vnútorným predpisom - Smernica o obchodnej politike a odmeňovanom poriadku pre internú sieť. Práve tento dokument obsahoval úpravu podrobností pre oprávnenie poisťovne na splnenie, resp. vrátenie štartovacieho balíka. S poukazom na § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka nemohol byť tento dokument súčasťou zmluvy, pretože nebol do nej platne inkorporovaný. Preto úpravu vzájomných práv a povinností a s tým spojeného nároku žalobcu na vrátenie štartovacieho balíka je potrebné považovať za neurčitú, nejasnú, a tým neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s nárokom žalobcu na vrátenie štartovacieho balíka poukázala na § 662 ods. 3 Obchodného zákonníka s tým, že zánik jej nároku na províziu mohol byť upravený aj odlišne ako v § 662 ods. 1 Obchodného zákonníka, ale len v prospech obchodného zástupcu. Preto dojednanie zmluvných strán odnámajúce žalovanej ako obchodnej zástupkyňi nárok na províziu v podobe štartovacieho balíka viazaním na iné podmienky ako neuskutočnenie obchodov, resp. ich časti z dôvodov, ktoré nespočívajú výhradne na zastúpenom, je potrebné považovať za rozporné so zákonom, a tým neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca nemôže podľa žalovanej vyvodzovať svoje práva z neplatného právneho úkonu, pričom jeho nárok je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku. V zmysle § 388 CSP navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

9. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s nesprávnym právnym posúdením a nesprávnym skutkovým zistením, teda či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval právne predpisy, či svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil, a to s prihliadnutím k tomu, že v odôvodnení rozhodnutia súd nemusí poskytnúť odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú zásadný a rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (k tomu pozri napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

12. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a len na zdôraznenie dodáva:

13. Žalovaná v odvolaní namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a arbitrálne a že ním došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, pretože súd prvej inštancie neskúmal komplexne jej námietky. K uvedenému odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za dostatočne zdôvodnené a reagujúce na zásadnú argumentáciu žalovanej. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a rovnako práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo strany sporu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Toto právo však nie je právom absolútnym a neznamená povinnosť súdu odpovedať na každý jeden argument strany sporu (k tomu pozri Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok, 19.04.1994, č. 16034/90, § 61). To znamená, že otázku, či súd splnil svoju povinnosť náležite odôvodniť svoje rozhodnutie, je potrebné posúdiť vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie obsiahnuté v bodoch 45. a násl. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie zodpovedal, z akého dôvodu posúdil štartovací balík ako formu finančnej podpory, a nie províziu, poukázal na listinné dôkazy svedčiace o výplate štartovacieho balíka žalovanej v celkovej sume 800,00 Eur, predostrel dôvody o povinnosti žalovanej vrátiť sumu rovnajúcu sa vyplatenému štartovaciemu balíku, vysvetlil, z akého dôvodu nárok žalobcu nepovažoval za premlčaný, tiež uviedol, z akého dôvodu neposúdil konanie právneho predchodcu žalobcu za nesúladne s dobrými mravmi a ako také, ktoré nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a reagoval aj na námietky žalovanej o neplatnosti časti zmluvy z pohľadu § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka.

14. Pokiaľ ide o posúdenie štartovacieho balíka ako formu finančnej podpory, a nie províziu, odvolací súd poukazuje na zdôvodnenie súdu prvej inštancie v bode 47. 4/ rozsudku, kde súd konštatoval, že ide o formu finančnej podpory, ktorá bola viazaná na zásluhovosť a tiež na podmienku zotrvania finančného agenta v zmluvnom vzťahu. Nárok žalobcu na vrátenie štartovacieho balíka bol posudzovaný Krajským súdom v Prešove, napríklad v rozhodnutiach sp. zn. 4Cob/2/2021 zo dňa 23.03.2021, sp. zn. 7Cob/58/2021 zo dňa 08.03.2022, sp. zn. 5Cob/32/2022 zo dňa 14.09.2022. V prejednáwanej veci nejde o formu provízie vyplácanú obchodnému zástupcovi za zrealizované obchody, ale ide o špecifický program finančnej podpory. V zmysle čl. IX.I bod 1. prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní zo dňa 02.06.2016 sa záslužnosť štartovacieho balíka pre reprezentanta vyhodnocovala po uplynutí 24 mesiacov od vyplatenia prvej splátky finančnému agentovi. Štartovací balík bol záslužný, ak reprezentant splnil kumulatívne stanovené podmienky [čl. IX.I bod 2 písm. a) až e)]. Jednou z týchto podmienok bolo, aby finančný agent mal platnú zmluvu o finančnom sprostredkovaní uzavretú minimálne 24 mesiacov od vyplatenia prvej splátky štartovacieho balíka. V konaní bolo preukázané, že žalovanej bola vyplatená suma titulom štartovacieho balíka v celkovej sume 800,00 Eur, a to za účtovný mesiac júl 2016 v sume 500,00 Eur k 11.08.2016 a za účtovný mesiac august 2016 v sume 300,00 Eur k 09.09.2016. Žalovaná nepopierala prijatie sumy 500,00 Eur, avšak poprela prijatie sumy 300,00 Eur. Z výpisu z provízií finančného agenta - žalovanej a rovnako tak z výpisu z účtu právneho predchodcu žalobcu je preukázané aj vyplatenie sumy 300,00 v prospech žalovanej. Vzhľadom na skutočnosť, že

zmluvný vzťah medzi stranami netrval 24 mesiacov od vyplatenia prvej splátky (august 2016), keďže bol ukončený výpoveďou zo strany žalovanej, žalovanej nevznikol nárok na štartovací balík, a preto jej vznikla povinnosť v zmysle čl. IX.I bod 3. prílohy č. 1 k zmluve, poskytnuté plnenie žalobcovi vrátiť v plnej výške. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd dodáva, že tieto závery sú správne obsiahnuté v rozsudku súdu prvej inštancie, a preto nie sú dôvodné tvrdenia žalovanej o tom, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s otázkou dôvodnosti a výšky nároku žalobcu.

15. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie sa riadne zaoberal aj námietkou premlčania vznesenou žalovanou. V konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02.01.2018, doručeným žalovanej dňa 19.02.2018, vyzval žalovanú na vrátenie nezaslúženého štartovacieho balíka v sume 800,00 Eur, v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Lehota na plnenie uplynula dňa 06.03.2018 a keďže žalobca uplatnil svoj nárok na súde dňa 09.08.2019, stalo sa tak v rámci premlčacej doby, počítanej odo dňa uplynutia lehoty na plnenie (§ 397 Obchodného zákonníka).

16. V súvislosti so skúmaním konania právneho predchodcu žalobcu vo svetle dobrých mravov a založených obchodných zvyklostí súd prvej inštancie poukázal na preukázané zmluvné dojednania, na ukončenie zmluvného vzťahu z podnetu žalovanej, čím sama zapríčinila, že nezaslúžene vyplatnený štartovací balík bola povinná vrátiť. Tento konštrukt nemožno vnímať ako konanie právneho predchodcu žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. Je nepochybné a v konaní bolo preukázané, že štartovací balík bol formou finančnej podpory a v prípade jeho nezaslúženia bola žalovaná ako finančný agent povinná peňažnú sumu rovnajúcu sa sume vyplatenej štartovacieho balíka vrátiť. Ak aj žalovaná tvrdila, čo sa však v konaní nepreukázalo, že sa neoboznámila so Smernicou o obchodnej politike a odmeňovacom poriadku pre internú obchodnú sieť, táto okolnosť neznamená neplatnosť právneho úkonu podľa § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka, pretože taká okolnosť sa netýka slobody, vážnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a netýka sa ani rozporu právneho úkonu so zákonom a ani s dobrými mravmi.

17. Žalovaná tiež namietala dojednanie o zaslúženosti štartovacieho balíka založenom na trvaní zmluvy najmenej 24 mesiacov od vyplatenia prvej splátky štartovacieho balíka. Tvrdila, že ide o rozpor s § 662 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka, keďže zánik nároku žalovanej by bol podmienený inou než zákonom predpokladanou skutočnosťou, ktorou je neuskutočnenie obchodu medzi zastúpeným a treťou osobou bez zavinenia zastúpeného. Opačný výklad by podľa žalovanej znamenal výkon práva v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že ust. § 662 ods. 3 Obchodného zákonníka nie je obsahovou súčasťou ust. § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka, preto je dovolené sa od tohto dojednania odchýliť. Okrem toho prílohy k zmluve museli byť žalovanej, od ktorej sa ako od finančného agenta očakáva relevantný stupeň zodpovednosti, obozretnosti a spôsobilosti niesť následky svojich konaní, známe, keďže vyhlásenie o oboznámení sa s nimi podpísala. Tým sa prílohy vrátane províznej schémy stali pre zmluvné strany záväznými. Odvolací súd k uvedenému už len dodáva, že zmluvne zakotvený nárok žalobcu na vrátenie nezaslúženého štartovacieho balíka nemôže znamenať šikanózný výkon práva a ani pochybnú obchodnú praktiku. Totiž výkon tohto práva nesmeruje k poškodeniu žalovanej, ktorá, ak by bola splnila žiadané podmienky, medzi inými by zotrvala v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu počas predpokladanej doby, mala by právo si vyplatnený štartovací balík ponechať. Takéto dojednanie nevykazuje žiadne známky špekulácie, či snahy uškodiť druhej strane, a preto nemôže byť v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku.

18. V rozpore s právom na spravodlivý proces v zásade nie je, ak súd rozhodujúci o opravnom prostriedku pojme odôvodnenie svojho rozhodnutia stručne, a to či už tak, že sa stotožní s dôvodmi súdu prvej inštancie alebo iným spôsobom. Na druhej strane je však nevyhnutné, aby sa odvolací súd všetkými dôležitými otázkami skutočne zaoberal a neuspokojil sa len s potvrdením záverov súdu nižšej inštancie (k tomu pozri napr. Helle proti Fínsku, rozsudok, 19.12.1997, č. 20772/92, § 60).

19. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti (výrok I.) a v súvisiacom výroku o trovách konania (výrok II.) potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Keďže úspešnému žalobcovi žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli a

neúspešná žalovaná nemá nárok na ich náhradu, súd vyslovil, že náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).